

Fragmentum in Psalmum 1.5

Κυρίλλου. Ἐπειτα δέ τις αὐτοῖς ἔσθ' ὅτε καὶ οἰκτιρμὸς ὡς μὴ ταῖς ἴσαις τοῖς ἀσεβέσιν κολάσεσιν περιπεσεῖν. Οὐκοῦν ἀναβιώσονται μὲν καὶ οὗτοι, πλὴν οὐκ ἐν βουλῇ δικαίων, βουλὴν δὲ δικαίων φησίν, οἷον τὴν τάξιν καὶ τὸ ἀξίωμα. εἰ γὰρ καὶ εἶέν τινες τῶν ἡμαρτηκότων ἢ ἐλέους ἢ συγγνώμης ἄξιοι, οὐκ ἂν τοῖς τῶν ἁγίων ἐναριθμηθεῖεν χοροῖς, ἕτερος γὰρ ἐκείνων κληρὸς. καὶ ἀνεστηκότα τὰ ἀυχήματα, καὶ περιάπτος ἢ χάρις καὶ ἀτελεύτητος ἢ τρυφή. τετρυγήκασι γὰρ καρπὸν ἀνδραγαθημάτων καὶ τῆς εἰς πᾶν ὅ τι οὖν τῶν ἀγαθῶν εὐανδρείας καταπλουτοῦσιν τὰς ἀμοιβάς, Χριστοῦ λέγοντος αὐτοῖς· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου· κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

Fragmentum in Psalmum 2.7

Κύριος εἶπεν πρὸς με Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Ὁ μόνος εἰδὼς τὸν Πατέρα καὶ ὑπὸ μόνου γινωσκόμενος τοῦ Πατρὸς, ἡ σοφία καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ, ὁ τῆς μεγάλης βουλῆς ἄγγελος, τῆς μετὰ σαρκὸς οἰκονομίας ἡμῖν τὸ μυστήριον εὖ μάλα διατρανοῖ. υἱὸς γὰρ ὢν φύσει καὶ ἀληθῶς, καὶ ἐξ αὐτῆς ἀναλάμπας τῆς οὐσίας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, γέγονε σὰρξ, τουτέστιν ἄνθρωπος, καὶ τὴν κατὰ σάρκα μεθ' ἡμῶν ὑπέστη γέννησιν, καίτοι προαιώνιος ὢν καὶ ἀεὶ συνυφεστηκῶς τῷ γεγεννηκότι. πλὴν εἰ καὶ γέγονε σὰρξ, ἴδιον ὄντα υἱὸν οἶδεν αὐτὸν καὶ οὕτως ὁ Πατήρ, ἔφη γὰρ Κύριος εἶπε πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Ὅραξ ἐν ἀρχῇ τὴν ὁμολογίαν, ἡγουν τὴν ἀνάρρησιν· τὸ μὲν γὰρ εἶ τέθεικεν, ἵνα δείξῃ τὸ προαιώνιον· οὐ γὰρ ἐν χρόνῳ γέγονεν, ἀλλ' ἦν ἀεὶ τοῦτο, τουτέστιν υἱός. ἐπήνεγκε δὲ τὸ Σήμερον ἐγέννησά σε, ἵνα τὴν νεωτάτην αὐτοῦ καὶ κατὰ σάρκα δείξῃ γέννησιν, ἣν ὑπέμεινεν ἐκὼν διὰ τῆς ἁγίας Παρθένου. ταύτη τοι καὶ Θεοτόκος ὠνόμασται· τέτοκε γὰρ οὐκ ἄνθρωπον ἀπλῶς κατὰ γε τὴν ἕξωθεν σχέσιν συναφθέντα τῷ Θεῷ, αὐτὸν δὲ μᾶλλον τὸν ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγον τὴν ἀνθρώπειαν ὑποδύντα πτωχείαν καὶ γενόμενον καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπον. ταύτην ὁμολογοῦντες τὴν πίστιν βεβαπτίσμεθα, καὶ οὐκ ἀρνησόμεθα τὸν αἵματι τῷ ἰδίῳ πριάμενον ἡμᾶς δεσπότην. Οὐκοῦν ὅταν λέγῃ τὸν ἀεὶ ὄντα καὶ ἐξ αὐτοῦ προαιώνιον Υἱὸν γεννησάμενον ὁ Πατήρ, τοῦ σήμερον ἐνεστηκότα καιρὸν σημαίνοντος ἦτοι τὸν τῆς ἐνανθρωπήσεως, ἐκεῖνο περινοήσωμεν, ὅτι καὶ σὰρκα γεγονότα, τουτέστιν ἄνθρωπον, τὸν ἴδιον υἱὸν διωμολόγηκεν ὁ ζατήρ, οἰκειοῦται δὲ ὡσπερ καὶ τὴν δευτέραν αὐτοῦ κατὰ σάρκα γέννησιν. οὐ γὰρ ὅτι γέγονεν ἄνθρωπος, ἀπέστη τοῦ εἶναι κατὰ φύσιν υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, μεμένηκε δὲ καὶ οὕτως υἱὸς καὶ ἐν τοῖς ἐμφύτοις ἀξιώμασιν, εἰ καὶ πλούσιος ὢν ἐπτώχευσε δι' ἡμᾶς.